

Elő fizetési feltételek:
 Egész évre 4 frt. — kr.
 Félévre . . . . . — " — "
 Negyedévre 1 " — " — "
 Egyes szám 10 kr.

HALADÁS

Hirdetések díja:
 4 hasábos petitser 5 kr.
 Nyiltérben . . . . . 20 kr.
 Bélyegdíj egyes hirdetésnél . . . . . 30 kr.

Politikai, társadalmi, tanügyi, közgazdasági és ismeretterjesztő közlöny.

Szerkesztőségi iroda: Károlyi utca 11. sz. hová a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Megjelen: Hetenként egyszer.
Kéziratok: Vissza nem adatnak.
Kiadóhivatal: VOLCZ B. könyvnyomdája. Mindennemű pénzes hirdetések és reklamatok ide intézendők.

POLITIKAI HIREK.

József főherceg ő felsége tegnapelőtt éjjel fél háromkor városunkba érkezett. Ő Fensége az egész honvédséget vizsgálat alá veszi s az egyes állomásokon hadgyakorlatokat tartat. A helybeli honvéd zászlóalj Pénteken délelőtt manoevert tartott mely felette örökös volt és oly jól ütött ki, hogy Ő Fensége, Apáthy őrnagy urnak mint zászlóalj parancsnoknak hízolgó de kiérdemelt elismerést mondott.

Rendelet a 83-ik magyar honvéd gyalogsági dandár egyes csapatainak, a határ melletti vidéken teljesítendő belbiztonsági szolgálat ellátása közben, a magyar szent korona országai határain kívül ideiglenes alkalmazhatása tárgyában.

A belbiztonsági szolgálatnak az állam végvidékein való ellátása érdekében szükségesnek találtam a 83-ik magyar honvéd-gyalogsági dandárnak a szabályszerű hadilét-számra való emelését rendelni.

Miután ezen biztonsági szolgálatnak a határok mentében ellátása közben elkerülhetlenné váltatik hogy az ezen szolgálatot teljesítő honvéd dandár egyes csapatai esetleg a magyar szent korona országainak határain is átlépjék; magyar ministeriumom meghallgatása után, az 1868 XLI. törvényeikk 3. § a értelmében ezennel kivételesen megengedem, hogy az említett honvéd dandár egyes csapatai, a biztonsági szolgálat teljesítése érdekében, ha a szükséges kívánja ideiglenesen a magyar szent korona országainak határain kívül is alkalmazathassanak.

Ezen rendelet közzétételének napjával hatályba lép.
 Végrehajtásával magyar hon-

védelmügyi ministeremet bizom meg.

Kelt Schönbrunban, 1878. évi augusztus hó 23-án.

- Ferencz József, s. k.
 Tisza Kálmán, s. k.
 B. Wenckheim Béla, s. k.
 Tréfort Agoston, s. k.
 Szende Béla, s. k.
 Széll Kálmán, s. k.
 Péchy Tamás, s. k.
 Bedekovich Kálmán, s. k.
 Dr. Pauler Tivadar, s. k.

Gr. Andrássy külügyminiszter visszalépéséről sokféle hír szárnyalt par nap óta. Okot erre a török egyezmény adott volna. Állítólag Andrássy már ő Felsége kezébe tette le tárcáját de a lemondás nem fogadtatott el. Andrássy utódjaképen Beust és Sennyey nevét emlegették. Állítólag Andrássy gróf a portával olyan egyezményt akar kötni az európai tartományokra nézve, minőt Anglia kötött az ázsiai tartományok iránt. Ilyen protektoratust azonban Bécsben nem akarnak s ebből támadt a viszály. E hírek valóságának gyökereit azonban nagyon bajos kiutatni.

A kilencz honvédszászlóalj melyek e hó 17-én állítottak hadilábra, egészen új felszerelést kaptak, és pedig nem vörös, hanem kék sapkat, mely nem annyira céltábla. A csapatok a mozgósítás napjától a közös hadügyminiszterium költségén látatnak el és a felszerelési tárgyak elhasználásáért is a közös hadügyminiszterium téríti vissza az illető összegeket a honvédelmi miniszteriumnak. A szegedi honvédszászlóaljból 950 embert mozgósítottak az 1874-77-ki korosztályból.

A honvédség gyors mozgósítása a legpontosabban és a legnagyobb gyorsasággal történt, úgy hogy 4 nap alatt teljesen harc-

kész állapotban voltak a zászlóaljak.

Gy.-Fehérvár Sept. 1.

Mult héten volt meg a városi közgyűlés. Nem itéleti hajlamból de kötelességből el kell mondanunk nezetünket.

A közgyűlés első napja fájdalommas benyomást keltett és ennek oka az elnöklő volt, ki szándékosan kerülte azt — mi kötelessége volt, mit a hivatal méltósága és a város becsülete megkívánt t. i. azt, hogy az elhunyt polgármesteréről megemlékezzék s emlékét a közgyűlés által jegyzőkönyvileg megörökítse.

Vagy oly egyszerű, oly igénytelen valami a polgármesteri állás, hogy annak ki azt eddig betöltte, kit a végzet kiszólitott körünkéből — még búcsútssem kell mondanunk?

És ha már feltéve — az elnöklő eszejárása szerint feltéve a volt polgármester emlékének kevesebb hódolat is lenne jutandó, valjon nem szükséges, nem elkerülhetlenül kötelessége az elnöklőnek tudatni azt, hogy hat voltaképpen miért elnöklől ő s nem kellett volna e tudatni a képviselő testülettel, hogy meghalt a fő és ennek hiánában interregnum alit be.

Boldog emlékeztető polgármesterünk, ott leant a sirban — bossúsága meg a közgyűlésnek — nem ő hanem helyettesed oka a dolognak.

Egy görög böles azt mondta, hogy nem találni teljesen tökéletes embert, mert kinek ez, kinek az az érzeke tompa. Ez a görög böles talalna itt nálunk egy embert kinek a legtagabb emberi érzeke: a tapintat hiányzik.

Dacára annak, hogy a néhai polgármester halála által megürült az elnöki szék, — a helyettes el-

nöklő városi tanácsos jónak látta a megürült állomás betöltését elnöki előterjesztéséből kihagyni. Ez valóságos cselszövény színet viseli.

Azonban — hála a képviselő testület éberségének a merénylet legyőzött és a polgármesteri állomás betöltése egy képviselő tag hatásos heszéde után napi rendre tüzett s határozatott, hogy annak mielőbbi megválasztására teendő intézkedésekért az alispanság felkérendő. Kiváncsiak vagyunk mikor torjesztetik fel e határozat a megyéhez?!

A közgyűlés elnökség a dolgok ily állása mellett csatavesztes lett. Olyan csata volt ez, melyet a köz harcosok megnyernek, a vezér pedig mégis elveszt. Ilyen például egy béke állománybeli katonai gyakorlat, melyen sem vér sem éltévesztés nem fordul ugyan elő, de azért a zászlóaljparancsnok a tábornoktól dorgálást kap.

A közgyűlés további folyamán még sok minden fordult elő, kiemelendőnek tartjuk azt, hogy az elnökségi kijelölések találmánya végtelen szerencsétlen intézmény. Valóságos sattyra is fejlődhetik ki belőle, ilyen volt például a sétatéri ügy. A minden oldalról hangoztatott panasz következtében — hasznos szolgálatot tett G. képviselői tag úr, midőn a sétatény rendezését szóba hozta, azt előre írásba bejelentette a közgyűlésen, megbeszélte s indítványt is tett. Indítványa nagy helyesléssel elfogadtatik s ekkor — oh fatum — az elnökségi böles kijelölés vétetik előtől által fölösleges buzgóságból igénybe — és kijelöltetik olyan is, ki részt sem akar benne venni, de magát az indítványozót az elnökség elfelejti (!) kinevezni.

Választásnál indítványozó ki-

TÁRCZA.

Élotom.

(Arad)

Agyam kering, eróm elhagy
 Tébotytan összeroskadok.
 Sajogva eg, faj mindenem,
 Nagyon nagyon beteg vagyok.

Hosszú álmatlan éjjelen
 S a lassan múlt nappalon
 Szívemben egyre dúl a kín
 Leikemben égő seb vagyon.

Külrádt testem földre rogy
 Ijjedve rohanok tova,
 Valam úgy hajit, úz inuen
 S eljutni nem bírok soha.

Órúten mellem tépdüsem
 Egy szörny ellen kell küzdenem,
 S be venni nem bírom helyét, —
 E szörny lakása enszívem.

Bárha lelkeim feláldozom
 Előle nincs menekülés,
 Szómban is velem leend, —
 És a neve: kétségbesés!

Rajó József.

HOLT VENDEG.

(Folyt.)

altenkreutz gróf, hosszura nyult be-

szédét azzal végzé, hogy megkérte az apát, miszerint engedje meg, hogy Henriette-t a főúri jellemzálba elvihesse.

Együgyű szabónk apai szívének hiúságát nagyban kecsgette a megtiszteltetés, mely leányát ez ajánlat által érte, de különösen, midőn azt is hallá, hogy a rúha s az ékszerék, melyek a gróf által még be fogtak szeresztetni, hogy Henriette a többiekhez méltó pompában jelenhessen meg a társaságban, mind övé maradnak, előre is biztosítá vendégét, hogy kívánsága teljesed i fog.

Továbbá miközben töle kitelhető ékesszólással magasztalni kezdé leányának a táncban kifejtett ügyességét csak arra kéré a gróft, hogy engedje meg, miszerint ő távozván maga helyett Henriette-t küldje magas pártfogója elé, hogy ketten beszélhessék meg az ügyet. — Így is történt. Henriette lesütött szemekkel s látható zavarral lépett a terembe s közeledett a gróf üdvözlésére.

Tapasztalt kísértőnk azonban szintelt lelkesült hévvel ragadta meg piciny kacsóit melyeket aztán esküjaival halmozott el; — majd edesésk szavainak csáb erejével csakhamar egészen lefogyerzé a szende leánytot, ki elkábulva a cifrábbnál — cifrább pharisok csalékony mámorában, önkénytróhant a gróf által számára megásott verembe.

Csak Henriette völegénye maradt hidegen a fényes ígéretek s a vakító pompájú ajándékok dacára is. — Ő mindenkép makacsan ellenzte, hogy arája a csábító karján menjen a mulatságra, s e kimondott határozatától a Henriette által alkalmazott női, a férfi szívek ellenében rendesen oly biztos győzelmű — fegyverek egyike sem volt képes őt eltántorítani.

A sors azonban elhatározá, hogy Henrietteünk bába menjen. A völegény ellenzte, de végre is az öreg szabó beleszóit a dologba s Christián völegény barátunk keserű fájdalommal viszadóbta a jeggyűrűt, a mire Henriette természetesen csupa haragból is elment a főúri bába.

A bál estején Altenkreutz gróf Henriette-l karján jelent meg alarctan, — mint o nemet lovag-par. Az egész társaság bámulva nézte őket. Ejtélkor asztalhoz ültek a párok s ekkor mindenki leste alarctat. Az egész világ el kellett ismerje, hogy Altenkreutz hölgye a legszebb.

Altenkreutz ezen estén azonban felűnően udvarolt Rosen báró kisasszonynak és viszont ennek völegénye Vivienne lovag Henriette-nak udvarolt. Az ebédnél is felszerelték hölgyeket.

Vivienne lovag a finom pezsgőtől es-

sáját szenvedélytől felhevülve udvarolt Henriette-nak s annyira megfélekedzett menyasszonyáról — hogy poharát emelve felkiáltta: „Éljen Henriette az egyedüli szépség a többi sötét felbő darab!”

És menyasszonya? — kérdé Altenkreutz.

„E pillanattól fogva nem ismerem őt. veté Vivienne lovag.

„Vicomt ön megsért egy nőt, — az én szomszédnömet — szolt Altenkreutz. Ön nem érdemli meg a lovag nevet.

„Hallgasson hamuszüü ördög felett Vivienne.

„Lovag ön részeg — szolt Altenkreutz.

Ette Vivienne felpattant s kardot rántva kiáltott: „Meg tanitom önt gróf hogy el nem feledj soha!”

„Jól van — mond Altenkreutz — végezhetünk e pillanatban.

Általános zavar közt szembe állt a két férfi s megvívott. Vivienne kezdé a támadást. Altenkreutz ügyes vivó volt, egy parroszánál kiüti Vivienne kezéből a kardot úgy hogy az a szomszéd fali tükörbe repülve darabokra töré azt. Ekkor megfoga Vivienne-t és kidobta az ajton.

A szép Rosen bárónő elájult. Vivienne pedig összapokolt s örökre elutazott a kastélyból.

maradhat, de kijelölésnél nem lehet mellőzni.

Sajátságos dolognak tarthatni különben azt, hogy hónapokig nem tartatik közgyűlés és akkor egy gyűlésre oly tárgyhalmaz találtatik elő, hogy az egyes városi képviselő tájékozvasem lehet az ügyekről.

Igy aztán keresztül megy minden; hogy helyes-e az már más kérdés. Igy ment keresztül egy ügy melynek méhében nagy elvi kérdés rejlik. Tudnillik a városi vagyon bérbe adása mindig árverés, árlejtés után adandó ki s a mostani közgyűlésen a városi vendéglő egyszerű kérvény alapján hagyott meg a bérlőnél. A közgyűlés a bérlő ellen kifogást nem talált — az igaz — de hát azért adta volna neki ki a leendő árlejtéskor, s a szabad concurrenciától ne vonjon meg senkit, már csak az oportunitás szempontjából is.

Sok elmondani való lenne még. Mondanók is, ha száraz falra nem esnék. Most még csak annyit, hogy furcsán esik az, hogy némelyek háromszor és négyszer is beszélnek a tárgyról, már csak azért hogy „beszélve legyen”.

Ezek után maradtam stb.
Igazmondó X.
v. képviselő*

*Szerk. megj. szívesen adunk és adunk helyet, csak mentől rövidebben méltóztatnék írni. Egy részét — sajnálatunkra ki kellett hagynunk.

Levelezés.

Gyula-fehérvár aug. 23.

Ma már kora reggel az izr. hitközség temploma előtt szokatlan élénk mozgás és a hitközségi tagok ünnepi öltönye jelezte azt, hogy az izr. hitközségnek ma a kalendariumban elő nem forduló ünnepe van.

Kocsik sorakoztak a melyek 7 óra felé a község előjáróságát és előkelőbb polgárait, vevék fel és haladtak a pályaudvarhoz hol is már ezeken kívül nagy számú különböző felekezeti község volt egybe gyűve.

A Tövisről érkező vonat melyen az ünnepély előidézője az ujjonnan választott gyulafehérvári főtisztelendő főrabbi Weiss Kálmán ur érkezett zajos élj nnel fogadtattott; a főrabbi ur kiszálltakor községi tag Körner József fogadó beszédére röviden válaszolt az ünnepélyes fogadtatás által meghatva

Midőn minden rendbe jött, a táncot folytatták. Altenkreuz felváltva udvarolt Henriette-nek és Roren báróné asszonynak. Különösen ez utóbbinak megsugá; hogy kereste az alkalmat Vivienne elűzésére, mert ő rég fűző szerelemmel szereti a bárónét. És ez elhitte, s annál is inkább megkedvelte a grótot, mert női becsületét menté meg, az által, hogy udvariatlan völégényét megleckéztette.

A bál után harmadnapra Altenkreuz már annyira vitte, hogy mind Roren báróné, mind Henriette-nek kezét meg kérte és mindkettőt meg is nyerte. Két különböző napon s mind a kétszer titokban csak a közeli család tagok előtt megülte az eljegyzést először az egyiknél, aztán a másiknál úgy hogy a két menyasszony mit sem tudott egymásról.

Altenkreuz e két menyasszonyal nem elégedett meg s egy hét múlva titokban egy városi hivatalnok egyetlen leányát is megkérte és magának eljegyezte.

Nemsokára egy jótékony célú bé rendeztetett Herbesheimba. Altenkreuz megjelent s mind a három menyasszonyát külön-külön elhozta kocsián. Bál után, haza kíséré először Roren kisasszonyt s titokban hálósobájáig lopodott a báróné szobalánya nagy ajándékot kapott hallgatásáért. Azután Henriettet és

Ezután az előbb kijött kocsit vezető kedves vendéget az izr. imaházba kísérte, melynek előcsarnokában az izraelitáknál szokásos esketési menyegző volt felállítva és a midőn az új főrabbi az alá érkezett a község legidősebb két tagja Markovits Leo és Stern József urak fogadták és pedig előbbi egy igen csinos beszéddel és utóbbi egy a mózesvallásuknál oly nagy számban levő áldó mondat, érdekes ünnepélyes jelenet volt ez; a rabbi mélyen megindulva ismételt köszönetet mondott az ily nagyszerű fogadtatásáért és tovább ment a több száz embert számláló közönséggel, be az imaházba hol is a szószékről nagyszabású beszédben üdvözölte a városi lakosságot képviselő testületet szeretett hitközséget és ennek képviselőit, ugyszintén a megjelent tisztviselőket és hatóságokat: imát mondott a házáért királyért e város polgársága és előjáróságát és községért végül meghívta a jelenlevő közönséget 11 órakor tartandó isteni tiszteletre és csakugyan 11 órakor ismét számos közönség jelent a Synagoga meg hol isteni tisztelet tartatott és ő főtisztelendősége nagyszerű mesteri vallásos beszédben tudtára adta közönségének azt, hogy feladatának nehézségét felfogja és igen szépen oldotta meg annak megfelelő reményét.

Mi részünkről kívánjuk, hogy sikerüljen ő főtisztelendősége a vallás korlátai között a korszoknak megfelelő művelődést és felvilágosodást a helybeli izr. községben erősíteni és fejleszteni xty.

POLITIKAI HIREK.

Bécs, aug. 28. A bécsi kereskedelmi kamarának egy konzorcium oly prospektust nyújtott át, mely szerint Bosznia és Hercegovina természeti kincseinek értékesítése tekintetéből többnemű vállalatot akar életbe léptetni.

A „D. Ztg.” értesülése szerint az Oroszországból visszatérő török foglyok legnagyobb részt Bosznia irányában gyűjtetnek össze.

Batum erőideinek és katonai tárházainak kiürítése a törökök részéről megkezdődött. A lazok között nagy elkeseredettség uralkodik. Batumban gyűjtőgyűléstől és fosztogatástól a tartanak.

Szerajevo, aug. 28. A királyi futárja Pintér kapitány id érke-

végül harmadik mennyasszonyát is haza kísérte, mindegyiknél egy pár percet töltött.

Másnap reggel a várost mint villám járta át a hír, hogy Agnes a városi hivatalnok leánya hátrafordított arccal halva találtatott ágyában. A nép összeszödült a háznál s nemsokára jöttek jelenteni, hogy Roren báróné és Henriette a szabó leánya is meghalva találtattak fordított arccal.

Az izgatottság s rettegés nagy lett a városban. A három szép hölgyet egy napon temették el. A temetés alatt nagy vihar támadt s egy fehér alak — minő a teli királyné sétatá végig a temetőn, keblén három sebből folyt a vér. A nép borzadva futott haza s más napig egy nő sem mert kimeenni az utcára.

E naptól fogva ha Roren kastély üresen áll. S a család egy tagja sem mert sohasse bele költözni.

Ez történt ép száz évvel ezelőtt — fejezé be Waldrich elbeszélését.

Képzeltetni, hogy sok idő kellett, míg a társaság kissé vigabb szint öltött.

Másnap az egész város újra csak a holt vendégről beszélt.

Különös események

Az emleket estély után nemsokára

zett. Kotzán főhadnagynak, 32 redif 2 ágyuval Blazuj mellett megadta magát. — Kopfinger vezér őrnagy 5 napi kémszemlét tartott Göradze körül, a nélkül, hogy felkelőkre akadt volna.

A „N. Fr. Pr.” jelenti Szerajevoból e hó 26-ról: Kopfinger tbk tegnap visszatért a Glasinács irányában végbe vitt portyázásról a nélkül, hogy ellenségre talált volna.

Tegnap a lovas őrjárat Blazujnál egy fél hegyi úteget és 31 rendes török katonát fogott el.

Tegnap érkezett ide Pindtner százados, a királyi futárja és Philippovicsnak egy legfelsőbb kéziratot és rendjelt nyújtott át.

Blazuj mellett 32 redif 2 ágyuval megadta magát a portyázó dzsidásoknak.

„Pol. Corr.” jelenti Konstantinápolyból mai kelettel: A porta igen kedvezőtlen híreket vett az albániai liga kihágásairól Prizrendben Alig a nemsok a mohamedán lakosságot lázítja, hanem a rendes török csapatokat is zászlójuk elhagyására és a felkelőhöz való átmenésre esábitja. A Novi-Bazarral határos kerületben nagy izgatottság uralkodik.

Külömbfélék.

— A hivatalos lapból. (1878. aug. 27-iki 197. szám.) — Névváltoztatás Kohn Győző budapesti lakos vezetéknévén „Zoltánra”-ra kért változtatása, belügyminiszteriumi rendelettel megengedett.

— Nekrológ Rajnay Ignác köz-tisztelőben álló gyulafehérvári ügyvéd urat — a helybeli szabadelvű párt elnökét nagy csapás érte egyetlen fia Géza öngyilkos lett. Tegnap reggel 8 kor még vidámon társalgott és a helybeli várbán felkereste barátját kitél revolvert kölesönzött, 9—kor pedig már szíven lötte magát. Halála a lövés irányából következtetve rögtöni volt. A lakáson senki sem volt kivüle hon és így képzeltetni a hazaérő család fájdalmát — midőn a szabadulatán elterülve látta az elhunytat, ki az egész család szeretetével s gondoskodásával gazdagon elhalmozva volt. Az alig 18-éves ifjút széles körben gyászol-

ják; — mert ajánlatos külseje mellett finom modora s élénk társalgó tehetsége volt. Tetteinek oka ifjúkori felengzés volt. Vigasztalja meg az ég kegyelme hátramaradt rokonait. A családi jelentés következőképen hangzik:

— Rajnay Ignác köz s váltóügyvéd a saját, valamint neje Franciska és leánya Mária, únokája Aurél ugy szintén számos rokonai nevében szomorú szívvel tudatja, hogy fia RAJNAY GÉZA öte virágjában — 18-ik évében — f. é. augusztus 21-én hirtelen halállal jobb létre szenderült. Az üdvözült hült tetemei f. é. szeptember 1-én d. u. 4 órakor fognak a helybeli rom. kath. sírkertben elhelyeztetni. A Mindenható hatalma végtelen, hozzá fordulunk, hogy enyhíse kimondhatlan nagy fájdalmunkat! A korán elhunyt ifjú porain lengjen a béke angyala! Gyulafehérvárt, 1878. augusztus 31-ikén.

— A gyula-fehérvári ügyvédi kamara részéről ezennel közhírré tétetik hogy Rajner József gyula-fehérvári ügyvéd a kamara lajstromába bejegyeztetett.

— Kinevezések. Ő felsége a kézdí-vásárhelyi ügyészséghez ügyészség: Drágos Elek beszercezi alügyészt s valügyészekké vezetésen a dévai ügyészséghez: dr. Soós Kálmán zilahi törvényészi jegyzőt, a nagyszabasi ügyészséghez pedig Gyárfás László marosvásárhelyi főügyészségi fogalmazót nevezte ki.

— Amerikai lapok oly merész rablásról beszélnek, mely New-York leg-elenkebb utcáján követtetett el, hogy dicséretére válnék az abruzzai rablóknak is.

Egy zongoragyár pénztárnokát augusztus első napjaiban három ember támadott meg és elraboltak tőle készpénzét, melyben körülbelül 3000 dollar volt. A rablók egy kocsiin üldöztek a pénztárnokot, mikor elértek, az egyik leugrott, nyakon ragadta, a másik kettő pedig előlől támadta meg. A megtámadott azonnal tisztaban vol helyzetével és táskáját a pénzzel odavetette egy távirati szolgának és így próbálta meg kiszabadulni a rablók körmei közül. Az egyik rabló utána eredt a szolgának, elvette tőle a pénzt, visszasietett társaihoz és a készen álló kocsiin mindhárom szökésnek látott.

A megijedt pénztárnok visszanyer-ven lélekjelenetét, egy bérkocsiba vetette magát és a rablók után hajtatott. Ezek engedték közeledni a berkoesit, s midőn már egészen elérte őket, az egyik gazember leugrott a szekérről és egy bottal olyat csapott a ló fejére, hogy az menten összerogyott. Természetes, hogy ily körülmények közt az üldözetről többé szó nem lehetett.

ülve így szól: Szegény Waldrich! mily borzasztó lehet ily kemény téli időben utaznia. Valjon megerkezett — emé a fővárosba?!

— A katonának mindent tűrnie kell — mondá. Bantes asszony, s bizony a katoná — minden percben kész lehet, hogy baj éri, lásd leányom azért nem szerettem volna fiztet férjül.

— De mert is dühöng ép most ez a szél. Nézd anyám, mily vihar keletkezik, s hogy fut a nép haza, Mily nagy hó esik.

— Annál rosszabb — felel Bantes asszony — mert ép ma van adventvasárnapja, melyen a holt vendég uralkodása, a munda szerint kezdődik.

— Fogadni merék — szól Ferike — hogy a jó herbesheimiak ez a vihar nagyon megijeszti. úgy hogy elzárják kapúikat egész napon.

— E pilanatben belép a szobába Bantes papa és különös nevelésbe tör ki.

— Mama — szól nejehez — légy jó meny csinálj rendet a konyhába, mert azok a lányok annyira elvesztették fejüket, hogy a sültet a levesbe, a levest a főzelékbe és a főzeléket a tejhabba dobják.

— De hát mi történt ott?

(Folyt. köv.)

Bantes házhoz két levelet hoztak. Egyik Bantes papának szóló Halm barátjától, melyben tudatja, hogy fia még gyengélkedik ugyan, de azért hihetőleg tavaszig meglátogatja Herbesheimben kedves Ferikéjét a kijelölt mennyasszonyt.

A második levél Waldrichnak szól. Parancsot kapott, hogy több időre a fővárosba induljon.

Bantes úr mindkét levélnek örvendett, legalább Waldrich is eltávozik s nem lesz jelen midőn Ferike völégénye az ifjú Halm megérkezik s különben is félt attól, hogy leánya beleszeret még Waldrichba s ez kellemetlen lehet.

Waldrich és Ferike azonban végtelen leverték voltak. Midőn Waldrich barátunk távozási ideje elérkezett — buszúzni ment Ferikéhez s a két fiatal öt percig egyedül volt a szobában. Ezen öt perc alatt történt meg az, hogy először borultak szonvedélylyel egymás nyakába s mit oly rég meglehetettek volna: szerelmi vallomást tettek egymásnak s titokban megesküdtek, hogy ha egymásé nem lehetnek inkább a halálé lesznek.

Ekkor bejött Bantes-papa és mama. Waldrich ezektől is érzékeny bucsut vett s elutazott.

A legközelebbi vasárnapon Ferike édesanyjával a templomból hazajöve és a meglehetősen fűtött nappali szobában

Ha tekintetbe vesszük, hogy ez eset New-York leglényesebb utcáin folyt le és a rendőrség nem tudta megakadályozni a merényletet, eszünkbe jut a mi rendőrségünk, melyet akárhányszor a legesélyesebb mulasztásért egy lehordanak, miha legalább is az ország veszett volna el.

Azok a férfiak! Egy Grác közelében fevő faluban a napokban mulató eset történt. A falunak minden vászon-eselede a koresma előtti „táncszertem“-be gyűlt össze. Természetes, hogy a fiatal anyák sem hiányoztak, de mint jó anyák magukkal vitték kicsinyeiket. Annak a gyermekekkel táncolni egy kicsit bajos és a fiatal anyák köszönettel fogadták, midőn néhány udvarias gyerek feláldozta magát arra, hogy fölvaltva örködni fog-nek az apróság felett. Eleinte nagyon gondosak voltak a fiatal emberek, de aztán megunták a dolgot és arra az ötletre jöttek, hogy kieserélik ruháskáikat. Az elhatározást tett követte és Mariska megkapta a Juliska ruháját és így tovább. Hajnal felé az anyák gyermeküket ölbe veték és siettek haza. Képzeltetni azonban a nők bosszúságát, midőn odabaza észrevették, hogy gyermeküket kieserélték. Eleinte azt hitték, hogy azt a gonosz játékot az ördög üzte s csak később jöttek rá, hogy nem az ördög! hanem az ördögös fiatal emberek műve. Hogy a következő nap kolonális verekedéssel végződött, azt a falu becsülete kívánta.

Szerajevó. aug. 14. este. A „N. W. Abendblatt“ jelentése. A nyugalon és rend itt helyreállított. A mohamedán lakosság nagy része visszatért. A főmolláh, Hassan effendi az alatta álló hadsákhöz egy köriratot intézett, melyben felszólítja őket, hogy a muzulmánok felizagott kedélyeit csillapítsák le, és ama meggyőződésüket ad kifejezést, hogy az osztrák-magyarok mint barátok jöttek az országba és soha semmi ellenségeset sem szándékoznak a muzulmán vallás ellen tenni. A chacham basi (a szerajevói főrabbi) hitsorsosaj között az osztrák-magyar sebesültek részére gyűjtést rendezett, melynek igen jelentékeny eredménye volt. Mind a két magas méltóság ismételt tanácskozott Philippovics parancsnokkal és Rotky udvari tanácsos, polgári biztossal.

A szerajevói felégyvár mely részint a lövetés által, részben pedig a sok évi elhanyagolás által sokat szenvedett, ismét védelmi állapotba helyeztetett. Számos erődítések is emeltek és a Szerajevót uráló magnataton földületeket emeltek. — A hadsereg zöme még nem hagyta el Szerajevót és csak a többnyire lovasságból álló előcsapatok haladnak előre délkeleti irányban. Az összes behozott foglyokkal most már nem rögtönbírságilag, hanem mint hűdi foglyokkal bánanak. Minden foglyot, ki csak valószínűségét tudja bebizonyítani, hogy nem hűdözött csapataink ellen, haza bocsátanak. A bevételek itt állomásozott török esendőparancsnokság, mely a Miri Alai Chükri bey parancsnoksága alatt állt, bebizonyítja, hogy korrekciót és kyalisan cselekedett és a 19-iki harcban nem vett részt. A tisztek és esendőörök valóban még 18-én és 20-án jelentkeztek és önként szolgálták be fegyvereiket. A puskákat azonnal megvizsgálták a cs. és kir. hadsereg puskaművesei, és konstatálták, hogy a puskákat az utóbbi órákban nem lehetett itt használni. Hadseregünk egészségi állapota kitűnő. A csapatok élelmezése megtevel minden követelménynek.

Bródból jelentik a „Presse“-nek, hogy a felekezések száma Boszniában állítólag 65.000 emberre rug. A tartomány mohamedán lakosságának száma szerint a szám bizonyosan Hercegovinára és Novibazar pasalikra is vonatkozik. Itt, hír szerint, 25.000 főnyi rendes török csapat és 10.000 albaniai is van. Hadseregünkkel, ha a számok valók, egy 10.000 főnyi, mindenesetre szétszórthad állana szemben.

A közös hadügyminiszterium rövid uton elrendelte, hogy a Boszniában levő gyalogezredek és vadászszázaljak századosai „lovassittassanak“. A századparancsnokok a maguk költségén kötelesek lovat, nyeret és kantárt venni, a katonai kincstár csak a lótartról gondoskodik. Ez intézkedés eikerülhetetlen volt mert a századosok különben képtelenek csapataikat kellő szabotossággal vezényelni. Az illető tisztek szívesen álldozzák is a 180 200 frot, melybe itt egy-egy kicsiny, de izmos és kitartó hegyiló kerül. A csapatban elvesztett loért kártérítést kapnak.

Nem akart harcolni. Szigeti Lajos bárándi fiatal gazdát, mint anyyi mást, szintén behívták a katonaeághoz. El is ment, hanem másnap egész váratlanul visszaérkezett Bírándra és ott szerettei körében agyonlőtte magát.

Tizenhat arabs főnök, kik Algériából a kiállításra jöttek Párisba, m. hó 24-én meglátogatták Gambettát, mint a parlamenti költségvetési bizottság elnökét, neimesak a gyarmat pénzügyi dolgairól akarván vele beszélni, hanem egy szeremind biztosítani őt és a parlamentet, hogy ők bár legutóbbi és még kis-korú fiai Franciaországnak, mégis gyermeki szeretettel oszögnek rajta.

Halálozás. Benkő Lázár, zilahi kir. törvényszéki bíró és családját érzékeny vezteség érte: leánya Benkő Gizella, Hollaky Árpád székes-fehérvári kir. aljárásbíró neje, meghalt.

Matusék főhadnagy. Esztergomban. Egy táncszertelen röppentyűt akart fölbocsátani, de a „tűzijáték“ olyan szerencsétlenül robbant szét, hogy a szegény hadnagy mindkét szemére megvakult.

A párisi „Gaulois“ azt a tréfás közlemény hozza, hogy legközelebb érdekes pör fejlődik ki a „Theatre Français“ igazgatója Perin és Sarah Bernhard kisasszony között, mivel a művész nő egy légtutásban mert résztvenni. Szerződése értelmében a kisasszonynak csak két kilométernyire szabad távozni a színházról. anélkül, hogy tartozkodása helyét bejelentene, mert más különben változtatás esetében nem lehetne ideje korán értesíteni erről. Ha tehát valamelyik művész nő váratlanul beteges azon napon, melyen Bernhard kisasszon a legbe szájt, a híres művész nő jelenlétét megkívánta volna, ugy éppenséggel lehetetlen lett volna valakit utána küldeni, s őt erről értesíteni. Ezért pöröli be Perrin ur a művésznőt.

Mehner Vilmosai Bpestben megjelent és hozzánk is beküldetett Petőfi Sándor képes kiadásának 13-16 füzeté. E gyöngyörű kiállítás műre füzeteként 40 krajczárjával folyton lehet előfizetni. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

Pestmegye alispánját, Földváry Mihály urat az előfogatok ügyében tanúsított renitenciája miatt a kormány, a törvény által rá ruházott jognál fogva, állásától felfüggesztette. A rendelet, melylyel a főispán őt e tényről értesíti, így szól:

39./főisp.

Pest-Pilis-Solt és Kis-Kunmegye főisp. Tek. alispán ur!

Szende Béla m. kir. honvédelmi miniszter ur ő nagyméltósága f. évi aug. hó 26-án 5020./eln. sz. a. kelt s hozzám intézet leirata értelmében értesitem tek. alispán urat, hogy azon eljárásért, melyek f. é. szept. hó 1-én küldeni kellő előfogatok kiállításra iránti miniszteri rendelettel szemben tanúsított, nevezett miniszter ur ő nagyméltóságának az 1876. VII: t.c. 2. §-ban gyökerezett jogánál fogva tek. alispán ur ellen a fegyelmi vizsgálatot elrendelte, és a most ítézett t.c. 4. §-ához képest alispán urat egyuttal hivatalától felfüggesztette. Kelt Budapesten, 1878. aug. 26-án.

Gr. Szapári István, főispán.

Furesa indítványt fogadott el Pestmegye közgyűlése. Az előfogati ügy letargyalása után — vagy 20 tag jelenlétében Fáy Bela (Versegheől) az

országyűlés elé terjesztendő feliratot indítványozott a hercegovinai és boszniai okkupáció ellen. Ez indítvány szerint a feliratban sürgetendő hogy a tetemes pénz- és véráldozatokkal járó, s a birodalom erejét megosztató és elforgácsoló boszniai és hercegovinai okkupatio minden alkotmányos eszközökkel mielőbb be állítsák és seregeink onnan mielőbb visszavonassanak. (!) Az indítvány a közgyűlés által kimondatni kéri, hogy ez értelemben hozandó határozatot Pestmegye közönsége pártolás és támogatás végett az ország minden törvényhatóságának, a hazára s a nemzetre háramolható nagy veszély előérzetének kifejezése mellett megküldessék. Az állitvány egyhangulag elfogadatot.

Utánzásra való példa. A harcúterén megsebesültek enyhítésére városunkban is megindult a mozgalom. Reisz Józsefné és Löwy Bernátné úrhölgyek felfogván a nemes ezélt — házról házra járnak tépést s egyéb gyógyszerket gyűjtve szegény harcosainknak.

A Budapesten megjelenő kitűnően — szerkesztett „Nemzeti Hirlap“ melléklet gyanánt széküldi Bösznia és Hercegovina térképét. A rajz tisztasága és pontos kivitele meglepő.

Tűz a vasúton. Pár napja a Tiszavidéki vasut egy III. osztályu kupéja a m.-keresztési állomáson meggyulladt. Szerencsére hamar eloltották.

Budapesten a két újabb választás megtörtént és pedig hihetetlen közönyt nyel a mint az alábbiakból kitűnik:

A választás a **belvárosban** esti 7 órakor fejeztetett be.

Beadatott 824 érvényes szavazat.

Ebből kapott Havas Ignác 377-et;

Királyi Pál 447-et; tehát 70 szótöbbséget.

Az összes belvárosi választók száma 1851.

Nem szavazott 1027.

A **IX. kerületben** a választás esti 8 órakor fejeztetett be.

Beadatott 891 érvényes szavazat.

Ebből kapott Steiger Gyula 373-at.

Thaly Kálmán 518-at.

Az összes IX. kerületi választók száma 1519.

Erdemjelek osztása. Ő Felsőge legújabbban számos érdemjelet adományozott külföldieknek, többnyire franciáknak. — Így kapta Waddington francia külügyminiszter a Szent-István nagykeresztjét.

Nagy tűz volt szombaton reggel 8 órakor Kolozsvárt. A Zsigmond testvérek külmagyarutcai nagy szoszgyárának két emeletes nagy főépülete hol az összes gépek, kazánok, isztraktár volt elhelyezve s vele összeköttetésben egy malom állott, valószínűleg az éjjeli munkások vígvízatlansága miatt hátul a gőzgép közelében kigyullt.

Necrolog. Zabolai gróf Mikes Benedek meghalt. Háromszéken.

Meghívas. A ma tartandó tűzoltói Nyári mulatságra — mely a Praterben tartatik meg — ezen uton meghívotnak mindazok kik tévedésből talán jegyet nem kaptak.

A rendezőség.

Csarnok

Az epekedő

— Naplórajz. —

Ki csak magára vágyik lenni, be könnyen egyedül lehet!

Bebarangolni a tavasz szötte sikokat, mezőket, pihentetőket tartva ott, hol kinál az árny, ölel a fűszeres illat; hallgani reggel a madár dalt, a páta kirását, összhangba ol adva az ébredő Élet zajával; vagy kicsi szobában egyes egyedül tünődni az idő mulandóságán: mind ez nem magánosság, hanem csak kalandozás a tér és idő végtelenségében, csak néma beszéd a természettel, s megértése a dolgokban lévő kimeríthetlen jelentősnek.

De élni a hivalkodó tömeg közt, hol látsz és látva vagy; belévegyülni a csoportba, hol záporként ömlik a szó; hallani látni, társulni, élvezni, és mégis tudni, hogy a kit látni vágyol, hiába ügyeled, a kívül szolanál, niucsen itt,

hogy nincs senki de senki a ki téged szeretne: érezni, hogy gyönyör, élvezet a helyett hogy ingerolne, csak fásultabbá teszi érzékidet, mert lelkedet egy tárgy egy lény foglalta el, mely azt annyira betölti, hogy benne semmi másnak nem marad hely; szivedben egy érzemény zsong, mely nem engedi hallanod a vídamság csalogató hangját melyet citokban sejtegetsz s mely csak az éj homályában gyul ki arezodon, mint az elásott kincs — lettenél róla s nem tudsz, felednél s nem lehet, mert azon az egyen kívül, ki lelkedet elfoglalta, nem tetszik senki a töld kerektségén, s mezt az az Egy tölep messze van: kerülöd az emberek az s emlékébe temetkezel, álom alkotta világodba zárkozol, önszánkivetésre itéled s elhagyva érzed magad ott hol emberektől vagy körül véve: — ez az igazi magánosság ilyen az én egyedüliségem.

Azt mondják az élet nem egyéb mind álom. Ha azokat az órákat tekintem, melyeken elmúlt napjaim éveit magamban visszaélem; azokat a vágyakat, melyek szivembe foganszanak s az akadályokat, melyekbe azok megvalósulhata útközök, a nélkül, hogy megszűnése szakadozó reményém szálait tovább-tovább füzögetni: látom, érzem, hogy a Avicusoknak igazuk van.

Álom az élet a boldognak, de nekem kin, mint a betegesnek. Elkényeztettem szivemet s évdőd, beteges lettem, és bár ezért másra vethetnék s ne tudnám, hogy mindennek forrása önmagamban van. De tehetünk-e róla, ha gyöngéd vonzalmakkal születünk? Kinevetendő-e a fájó szive sohaja; a vágyó szerelem töprengése, mely mégis legszebb tulajdona a kedélynek? — Nem-nem! Én olyan vagyok, mint az a dőre ki viziók után néz, a multban el, hogy megölje vele a jelent; olyan vagyok, mint a gyávaság, mely harc nélkül önmaga sebz meg magát

Mért nem tudok olyan lenni mint a sokaság? Mért nem tartok velők, hiszen nem egy fája az erdőnek? — Hányszor fölteszem magamnak e kérdést de mind hiába. Oh Ilon Ilon, én soha sem tudlak elfeledni tégedet.

Tegnap bebolyongtam a berket, rétet, s leülve a vén körte fa alatt, hosszasan elmerengtem a K. . . folyó partján. Azért e, mert e folyó mentén fátam át a gyermekkor napjait, hol bokor, kavics, gödör mind mind, egy egy élő kronika nekem a gondtalan időből, vagy mert azok a susogó fűzek, a futó habok álmodásim meghitt tanuivá lettek — de az a hely ugy vonz, úgy leköt engemet.

Ha el-ézem onnat a zöldelő rétet, a mint a jótékony melegségtől éled, tenyészik; azokat a megelégedett emberek lakta falusi házikokat, melyek szürke párák lehelnak a légbre; a Virgil ökrei módjára legelésző csordát amaz omladványos hegy fennsíkján, s azon túl az óriás hőkart bérceket szivárványszín játékokkal; ha hallgatom a bokorban rejtőző ökörszem ketyegését, a rovar dongást, a víz békák locsogását, simphonicus harmóniában a falusi gyerekek vídám pattogásával, s szemeim a bárány-felhős égbe tévednek, melyről az alkony szépsége mintha leszáll a földre: oh akkor ez isteni ujjakkal írt könyvet, e dicső látvány hatása alatt égi nyugalom szall szivembe, s megértem a boldogság titkát mely a mindenségbe sejte van. A tóbeli tündérek fürdenek a fodros habokban; láthatlan szellemekkel van tele a lég; a titkos jelenések vonulnak el szemeim előtt, mint a Phatmus szigetiek, s úgy tetszik, mintha még nem szakadtam volna el a természet kebléről, s fűben fában s az égi jelekben kezdeném imádni a Megnevezhetlent. Mintha még hallanám a természet zenéjét, mint az ősi ember hallotta s fogékonyágom volna az idylhez. — Mért is nem maradtam éns uthon, az apa föld kebelén? Mért vágytam a világba, hol anyyi a verejték küzdés, oly kevés a jutalom, anyyi az

Önzés oly kevés a szív? Mért nem maradtam? . . . Mért vágytam? . . .

Ha megfordítom a könyv másik lapját, ha önmagamba tekintve visszaidézem azt a reményt, melylyel a világba léptem s mely már is oly hervadóra vált; az anyámtól ápolat naiv de boldogító hitet melyet a kritika, elmélődés, az abstractió-semmivé tett; a szárnyaló eszményt, melyet a pozitív ismeret, úgy megnyirbált; a boldogságot, melyet elérni hittem s melyre nézve látom, hogy délibákkal kergetőztem: oh akkor megtudom fejteni magamnak, mért vágytam a világba, s mért vágyodom a természet keblére vissza.

Édes nekem ott most is megpihenni! A természet csalhatatlan szert ad annak, ki begyógyítani akarja azokat a sebeket miket az élet és eszmék ejtettek; ki csilapítani vágyik egy névtelen fájdalmat, a tudni és ismerni vágyó lélek problematikus évdését: — az ilyen találni fog enyhét és nyugvó pontot. De kétszer szomorú sunak, ki érzeményeiben él, s szíve által akár lelkében is megenyhülni?

Úgy elnézem ablakomban ezt a kis fehér virágot! Gyökereit cserepébe hajtja, honnan a nedvet és éltető erőt szíja az est felriszti a reggel harmatot ad neki hogy leveleiben megújodjék; s ime most, a mint a nap nyugodni megy, mintha mosolyogna örömben, hogy pirosra festette fehér szirmait. Kicsiny virág, boldog virág! Neked van hova lehajtanod fejed, van napod, harmadot; de engemet nincsen a mi felüdítesse: reám nem mosolyog szemem napja; én nem hajthatom ölébe arcomat.

Szeretem a rétet mezőt, szeretem a virágokat, mintha testvéreim volnának. Hiszen nincs-e bennök egy—egy iz, mi belnem is megléven közös ne volna? Hátha nekik is érző szívök van, hátha ők is szeretnek? Ki tudja?! . . . A tárgyakban kimeríthetlen jelentés van. Azt mondják, a dolgok titokzatos némaságukban is beszélnek, melyből mindenki annyit ért meg, mint a mekkora értő érző képessége van. Nálam a virág egyszerű nézése, benső vidámsággal van összekötve; a hold delejes vonzása mindig elvesz valamit fájdalommból, madarak szavában a vigasztaló részvét hangját vélem hallani. Mindez titkos szeretet tanu jele. De vajon a szeretet, e vigasztaló részvét, nem azt juttatja-e eszembe, hogy valami bánt, valamivel nem bírok s ez által még nem érzem-e inkább veszteségem nagyságát? . . . Oh a természet nem arra való, hogy megvigasztalja szívemet!

Hadd temetkezzék hát lelkem önmagába! . . . Keljete fel emlékezetem halottjai! . . . Özöntenek el fényvel ti elmúlt boldog napok! Jertek előrejtekeitekből bábjaim, ti kecses galambok, most senki sem fogja zavarni játékokotokat; egyedül vagyok. . . . Öltöttek fel szivárvány jelmeztöket, festétek ki magatokat a képzelődés csebecsével, gyujtsátok meg lámpásaitokat, a jertek a kis szinpadra csevegjétek, szerelkőzzétek, táncoljatok a megnevezhetlen zene mellett. Mikor aztán az előadás megkezdődött hadd nézzetek gyöngyörködjem felettetek álmodjam hogy boldog vagyok. . . .

Oh hagyjatok a multban élni! Ti gyakorlati dolgok legyezgetése miatt elvesztétek az álmodozás kékjét, az élet szépségét. Hagyjatok képzelődni! Hagyjatok elmerengeni emlékeimen, hiszen a mint mondjátok oda lent majd úgy minden megszűnik, minden el lesz temetve feledve.

Leszállt az est, kigyúltak a csillagok s a hold is oly szeliden sugárzik, mint épen — „akkor” . . . Nézd: becsin kis terem, épen sófőcsanak való! . . . Úgy tetszik a szemnek az a piros színű falfestés, melyet a csillár sugárzóne meghalványít; úgy tetszik az érzéknek az az édes illat, ez a zene, mely versenyre ringat mámorba kéjbe. De még inkább tetszik a szívnek azok a gyűrűbe bolygó szárnyalán angyalkák zsongó-bongó ajkakkal, ifjúságuk bájaival. Ime! amott az az egyik oly lenge, mint egy kis mousselin felhő. Hát ott

körben, pamlagon székeken a mamák! Nézd: mily nevető szemük, mily boldogságos arcuk van! Talán azért, hogy halhatatlanul megifjodva látják magokat azokban az előttük lépdelő firtós leánykákban. —

De hát miért is ne ülnék le? Nézd, amott a függöny mellett egy puha kerévet, honnan látható a vidám arcu házi asszony, a sürgő forgó vendégek, meg a habzó poharak is. Emitt pedig egy üres szék; senki mellette és körül, épen nekem való — . . . Vajon hol van Ő? Talán rosszul van, beteg az anyja, vagy mi okból maradhat még? Hátha csak etiquette-ből késik? Megkérdezném valakitől, de majd észreveszik, hogy iránta érdeklődöm. Mindegy! Hallgatók és várokok, s ha nem jó beteg leszek s megyek egyenesen „haza” . . .

.. Megjötték a jó szellemek a vidámság, öröm a jó kedv, itt vannak arcomon. Itt vannak s ezek mind vele jöttek. „Üdvözlöm” örvendek, hogy — Köszönöm nem különben. — Oh ez a természet, ez az arc, ez a hang! Hát ez az áram ereimben, ez a rugalmasság izmaimban? . . . Istenem! Én vagyok-e én? . . .

.. Itt van már, itt van már keze kezemben, pihető kebelét kebelemen érzem. Forgunk keringünk a tánc sodrában. Többé nem látok, nem hallok, nem eszmélek; többé nem vagyok ember! Szívem lelkem tele van valami istenivel, mitől a mindenség lelke reszket tavaszkor. . . .

.. Mily könnyedén lebeg az arca az az ifjuval! Mily gondtalanul, mennyi finomság szeretetreméltóság minden mozdulatában: csupa delicatessa az egész leány. — De Uram? Ön megelégedezik az illemtől? Mért öleli úgy át? Megöl a féltékenység és én nem szólhatok!

.. Most most! Ott a pamlagon! . . . Nézd meg te könnyes izlés azt a gömbölyded arcot, kipirultan a gyönyörtől! Azokat a ziháló galambokat kebelén, azt az Ámor lakta ajkat! — Ah! ezektől a nagy fekete szemek tekintetétől meglapulna a farkas — s ez a dús haj, az a sötét haj! . . . Ennél a reménytelen szerető bánata lehetne annál feketebb — (folyt. köv.)

Gyula-Fehérvárt, 1878. aug. 17.

1 hectoliter Tisztabuzza	6 frt 75 kr.
„ Elegybuzza	5 „ 50 „
„ Rozs	4 „ — „
„ Törökbuza	6 „ — „
méter másza köteletlen széna	2 „ — „
méter másza Alonszalma	— „ 60 „
Nöbméter Tüzi fa	2 „ 60 „
1 kilogramm Marhahus	— 38 „

Bécsi tőzsde.

1878. 31/8

Magyar arany-járadék	86.—
Magyar kincst. utalv. 1. kibocsát	—
„ „ 2.	112.50
Magy. kel.-vasut elsőbbs. 2. kibocs.	73.70
Magyar állami kötvény 1876.	65.50
Magyar vasuti kölcsön	98.—
Magyar földterhermentesítési kötv.	77.50
Temesvári földterhermentesít. kötv.	76.—
Erdélyi földterhermentesít. kötv.	73.50
Horvát Slavon földterherment. kötv.	86.—
Magyar szálló váltáság kötv.	83.—
Oszt. egységes államadósság papban	61.10
Oszt. egységes államadóss. ezüstben	63.15
Oszt. aranyjáradék	71.65
1860. állam sorsjegy	110.50
Oszt. nemzeti bankrészvény	803.—
Oszt. hitelrészvény	237.—
Magyar hitelbank	210.—
Ezüst	100.05
Cs. k. arany	5.47
Napoleonkor	92.21/4
Német birod. mark	56.65
London	115.—

Lotto húzás.

Temesvár aug. 31.

46, 27, 24, 14, 35,

N. Szében aug. 28.

52, 10, 70, 8, 20,

Felelős szerk. s laptulajd. *Rajner József*
Kiadó *Volz Bálint.*

Előfizetési Felhívás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a már második évfolyamába lépő

„HALADÁS”

című hetilapnak első negyede lejárt s jelen számmal.

Lapomnak iránya, szelleme és alakja ez áttitkötéssel miben sem változik, csak új erők és szakavatott munkatársak közreműködésével gyarapodot.

Bátorkodom előfizetési felhívásomat szíves pártfogásukba ajánlani.

A „Haladás” megjelenik hetenként egyszer Szombaton. Szűk esetén kétszer.

Előfizetési ár:

Egész évre	4 frt.
Fél	2 „
September — December	1 „ 35 kr.

A megrendelést a „Haladás” szerkesztőségéhez kérem intézni.

Az előfizetési árak postautalvánnyal is befizelhetők.

Gyula-Fehérvárt, 1878. September hóban.

Teljes kész tisztelettel

A szerkesztőség.

H i r d e t é s.

Bérbe-adás.

A Széchenyi utcza 108 számú ház minden hozzátartozóval együtt kiadandó.

Bővebbet megtudni alant irt tulajdonosnál

Klemens János.

Specialitások

Enders J. N. központi üzleti irodájából Neutitscheinban.

A megrendeléseknek azonnal elég tétetik. — A pénzek bérmentesen kéretnek.

LIQUEUR HYGIENIQUE. Palackja 1 frt. 20 kr.

Ezen izetes, egészséges asztali liqueur Dite de Raspail-tól a legkellemetesebb ízű, elősegíti az emésztést s mint szükséges szer, egyetlen ékeztől sem hiányozhatók. Ha időnkint egy két kanállal vesztök belőle, nagyon jól fogjuk magunkat érezni.

Dr. John. William eredeti **FOG** és **SZAJBALZSAMA.** Egy palack ára hasznalati utasítással együtt 80 kr.

Ezen szer gyógyhatásu, rothadástmentes aromikus és erősítő gyógyszerekből készítették, a foghusra nézve éltető és erősítő hatása van s annak természetes pirosságot kölesönöz, tisztítja a fogakat s azoknak életmentesont fehérségét, helyreállítja, megakadályozza a fogak melazulását és kihullását, elejét veszi az odvasodásnak s egyszerűsmind legjobb óvszer minden fog- és szájbetegségek ellen.

Valódi indiai **HAJNÓVELŐ OLAJ.** (L'huile d'Indes véritable) Egy palack ára francia és németnyelvű hasznalati utasítással együtt 70 kr.

Ezen világhírű haj-olaj nemcsak a gyöngye hajaknak ajánlható, hanem mindenkinek, kik hajukat valamely betegség folytán elvesztették! hasznalata után szép tömött haj nő.

Dr. H. R. Vogel **FORRADAST GYOGYITO OLAJA.** Palackja 1 frt.

Ezen olajból egy-két üveg elégséges, hogy a bőrsértéseket teljesen meggyógyítsa. Ajánlható orvosoknak épenugy mint laikusoknak.

Legjobb, legkínzóbb és méregmentes **POLOSKA IRTÓ TINKTURA.** Egy palack ára hasznalati utasítással 60 kr.